

var ganske vist saa sangvinist at haabe, at der nu vilde komme en formelig Havnefeber; naar man saa, det gif ved Sandnæshage, saa vilde man forlange og saa Havn ved Hirtshals og mange andre Steder. Jeg tror slet ikke det. Jeg tror snarere, at vi blive lidt mætte af de 4—5 Millioner, som vi aflevere det ene Sted, og derfor mindre tilbøjelige til at tage fat paa andre Steder. Men hvorfor har man nu valgt netop dette Sted? Det er jo ene og alene, fordi der er kommet et Tilbud fra et Firma, som jeg tror endog saa, at Forretningsfolk med ret udbredte Forbindelser ikke have kendt noget til før i de sidste Maaned, et Firma, der for Næsten efter det Skudsmaal, det efter indhentede Efterretninger har erholdt, er i alle Maader godt og fortræffeligt. Firmaet kan have sine Grunde til sit Tilbud om en Havn netop paa dette Sted. Det ligger f. Eks. meget nær, og der er ikke det mindste utilladelige der i, at medens det ikke havde ventet at spinde Silke ved Havnen, have de maaste tænkt at gøre det ved Opkøb af Grunde deromkring, slikt kan have stor Betydning for Firmaets Valg, men er ikke af mere almindelig Interesse. Det er noget, der absolut ikke maatte binde os i vort Valg.

Jeg kan ikke se, at dette Sageri, man nu finder, at man skal føre denne Sag igennem med, er ganske berettiget. Jeg tror, ligesom en æret foregaaende Taler, at er det en god Forretning for vedkommende Firma, venter det nok lidt længere end de 3 Maaned. Det maa jo blive ad Nare, som det er i Nar, thi man har jo netop paastaet, at Kysten er saa uuaadelig uforanderlig, „Bragerne“ ligge ganske fast og lade sig ikke flytte, saa hele Forholdet bliver i 1897, som det er nu i 1896. Naar Sagen er undersøgt, og vi finde den tiltalende, lad os saa prøve at føre den igennem, men lad os ikke jage den igennem nu. Det Sageri have vi kendt her før, og det har altid vakt Fortrydelse bagefter. Jeg erkender, at jeg selv har været med til det en Gang, og hver Gang jeg spaserer forbi en vis græsfuld grim Bygning ad Vesterkanten, ærger jeg mig over, at jeg var med til at faa den dermed i Forbindelse staaende Sag afgjort med 24 Timers Varjel. Det er jo, efter hvad der i Dag er sagt, ingenlunde sikkert, at Lovens Indhold bliver, hvad vi efter det oprindelige Forslag havde Grund til at vente. Man kan slet ikke sige, at denne Sag er klappet og klar, der er allerede dukket Tvivlsprogsmaal op, og man kan nok tænke sig, at der kunde komme flere endnu. Man regner jo saaledes med et forventet Overstud af Havnen, men, mig

bekendt er der ikke truffet nogen definitiv Aftale mellem Firmaet og Ministeren om, hvor meget man maa forlange i Afgift af Fiskefartøjerne. Det er ikke sandsynligt, at Firmaet faar Lov til at plukke disse fattige Fiskere, det vilde man næppe synes om. Det er altsaa rimeligt, at Spørgsmaalet om Afgifterne vil volde adskillig Vanstelig-
hed, der sjner jeg ogsaa et Stridsspørgsmaal. Naar man altsaa end ikke har Sagen saaledes foreliggende, at man kan sige, at bliver Forslaget vedtaget af Repræsentationen og Stadsrædet af Kongen, saa faar vi Havnen, forekommer det mig, at der ikke er overdreven Anledning til at forhaste sig, til at jage Sagen igennem. Spørgsmaalet er virkelig saa alvorligt, at det maa betragtes fra forskjellige Sider, Projektet medfører store Udgifter og et stort direkte og indirekte Ansvar paa forfællig Maade. Jeg mener derfor, at vi skulle se paa Sagen i Ro og Maag; bliver den ikke færdig i Nar, kan man jo tage den op igen ad Nare.

Formanden (Sofus Høgsbro): Den ærede Folketingsmand for Njøbenhavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en fort Bemærkning.

S. Bojesen: Jeg skal kun gøre en Bemærkning til den næstforegaaende Taler, det ærede Medlem fra Hjørring (Sungersen). Jeg fik nemlig en lille Bebrejdelse, fordi jeg havde sagt, at der ikke er andre Pladser, hvor man kan lægge Havne paa Vestkysten end Sandnæshage. Denne Bebrejdelse stærer mig lidt i Hjertet. Jeg tror nemlig, den er ufortjent, hvad der vil fremgaa deraf, at jeg ikke ved den Bemærkning har tænkt paa Vestkysten længere end til Hirtshals. Hvad der ligger fra Hirtshals Nord paa, er jo et Slags Nordkyst, om man saa vil sige. Naar det samme ærede Medlem gav mig en lille Spids om, at jeg ikke var fulgt fuldt med, vil jeg dog ogsaa gøre det godt igen. Den Gang jeg begyndte, som jeg sagde, for 12 Nar siden at have min Opmærksomhed henvendt paa Havnene paa Vestkysten, indstillede jeg allerede i mine Rapporter til Ministeriet den Gang Unsteligheden af, at der kom en Bømsle ved Klitmøller og en ved Hirtshals. Altsaa, den Sag havde min varmeste Interesse allerede for 12 Nar siden og har vedblevet at have det. Den omtalte Møle er jo ogsaa bleven forlænget meget betydeligt, saa den nu vistnok er kommen ud paa 20 Fod Vand. Maa jeg i denne Sammenhæng gøre en lille Bemærkning i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at der var stejlt Vand ned. Det er meget rig-